

SUDBINSKI KVARTET

[Za trovano, sahranjivano, misaono i uspravno Jevrejstvo]

I

Otrovi su utihnuli,
pa se mirno može piti
i iz vrela ponornice,
a ne zbog toga što se opet bojimo
grča i suze,
nego dosta je bilo opasnog izviranja
i dosta je bilo krvavog dna.
U ruci držimo čistu kap
i ako sunce želi da je oboji,
stavićemo je iznad zatrovanog
da stražari
i da nebu sruši ludu igru zavjere.

II

Jer susrećemo otisak
svoje duge, uzaludne smrti
i na nebu
i pored korjenja
i na lijevoj
i na desnoj strani
od svog stajanja,
ali kada se bude odmjeravao
korak nove rođenosti
naći ćemo odgovarajuću mjeru
na mjeraču Spomena.

III

U sjećanju unazad
samuje tužni pecač fragova
u otekloj vodi,
u misli unaprijed
stanuje zamišljeni pecač predznaka
u nedotekloj vodi,
i zar i u jednom jedinom
pokretu ne nalaziti
bez prestanka kotač,
zar čvrsto koračanje ne može
do fraženog kruga odvesti,
do ulaza na vrata ka sasvim bijeloj cesti.

IV.

Pustićemo da zvjezdano nebo
proplovi pod našim krovovima
i vjetar uzraste
do svih paukovih uglova,
pa kad izdahne i poslednja brava
straha i nesigura,
uspravićemo se do naših grobova
da im vijence patnje predamo
da im vijence duga odužimo.